Lieta Nr.C29347821
Nr.C-03354/23
ECLI:LV:RPT:2023:0329.C29347821.7.S

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2023.gada 29.martā

Rīgas pilsētas tiesa,
tiesnese L.Mikulāne,
tiesas sēdes sekretāre A.Švecova,
piedaloties prasītājas /pers. A/ pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Aināram Leičenko,
atbildētājas Sabiedrības ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ pilnvarotajai pārstāvei /pers. B/,
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ par atlaišanas pabalsta un neizmantotā atvaļinājuma kompensācijas piedziņu un Sabiedrības ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ pretprasībā pret /pers. A/ par darba līguma grozījumu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Aprakstošā daļa

[1] 2021.gada 1.jūnijā /pers. A/ cēlusi Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā (pēc reorganizācijas — Rīgas pilsētas tiesa) prasību pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ par atlaišanas pabalsta piedziņu, lūdzot tiesu, pamatojoties uz Darba likuma 114., 128. un 129.pantu un Civillikuma 1587.pantu, piedzīt no atbildētājas atlaišanas pabalstu 213 430,80 EUR un tiesāšanās izdevumus, nosakot prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] 2006.gada 1.novembrī pušu starpā ticis noslēgts darba līgums Nr.60, ar kuru prasītāja, sākot ar 2006.gada 1.novembri, pieņemta darbā par /amats/.

Savukārt 2020.gada 17.decembrī puses, pamatojoties uz Darba likuma 114.pantu, parakstījušas vienošanos par darba tiesisko attiecību izbeigšanu ar 2021.gada 18.janvāri (pēdējā darba diena).

[1.2] Tā kā 2021.gada 30.aprīlī atbildētāja pārskaitījusi prasītājai 9468,07 EUR, konkrēti nenorādot kādas summas veido darba samaksu, atvaļinājuma naudu un kompensāciju, prasītāja uzskata, ka atbildētāja izmaksājusi prasītājai pienākošos naudas summu, neņemot vērā 2010.gada 9.marta darba līguma grozījumus, atbilstoši kuriem prasītājai par katru pie atbildētājas nostrādāto gadu pienākas atlaišanas pabalsts 15 000 Ls jeb 21 343,08 EUR apmērā, kas par 10 gadiem veido 213 430,80 EUR.

[2] 2021.gada 11.augustā izskatīšanai tika pieņemta Sabiedrības ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ 2021.gada 9.jūlijā celtā pretprasība pret /pers. A/ par darba līguma grozījumu atzīšanu par spēkā neesošiem, kurā atbildētāja, pamatojoties uz Darba likuma 28.pantu, Komerclikuma 34.panta pirmo daļu un 221.panta pirmo daļu, Civillikuma 1., 1475., 2300. un 2301.pantu, lūdz tiesu atzīt par spēkā neesošiem 2010.gada 9.marta darba līguma grozījumus.

Pretprasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[2.1] No Komerclikuma izriet, ka prokūristam neesot tiesību veikt darbības, kas nav saistītas ar komercdarbību, proti, komersanta vārdā dibināt un grozīt darba tiesiskās attiecības, kuras reglamentē Darba likuma normas, savukārt valdes loceklis neesot tiesīgs deleģēt savus tiešos pienākumus citām personām. Turklāt prokūrists ir prasītājas laulātais.

Atbildētāja nekad nebija devusi prokūristam pilnvarojumu parakstīt 2010.gada 9.marta darba līguma grozījumus, kas turklāt netika reģistrēti atbildētājas lietvedībā, tiem netika piešķirts kārtas numurs un to oriģināls neatrodas atbildētājas rīcībā.

[2.2] Apstrīdētie darba līguma grozījumi neatbilst atbildētājas tiesiskajām interesēm.

[3] 2021.gada 23.septembrī tiesā tika saņemts prasītājas /pers. A/ rakstveida paskaidrojums par celto pretprasību, kurā norādīts, ka prasītāja pretprasību neatzīst tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[3.1] Saskaņā ar judikatūrā nostiprinātajām atziņām Komerclikums neaizliedz komersanta prokūristam slēgt un uzteikt darba līgumus, savukārt atbildētāja neesot pierādījusi, ka prokūristam tikuši noteikti ierobežojumi vai aizliegums atbildētājas vārdā parakstīt darba līguma grozījumus, vai arī prokūrists bija pārkāpis viņam dotā uzdevuma robežas.

[3.2] Kopš darba līguma grozījumu parakstīšanas ir pagājuši 11 gadi.

[4] 2022.gada 27.janvārī /pers. A/ cēlusi tiesā prasību pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ par neizmantotā atvaļinājuma kompensācijas piedziņu, lūdzot tiesu, pamatojoties uz Darba likuma 114., 128. un 129.pantu un Civillikuma 1587.pantu, piedzīt no atbildētājas kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu 19 639,35 EUR un tiesāšanās izdevumus, nosakot prasītājai tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt 6% gadā.

Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[4.1] 2006.gada 1.novembrī pušu starpā ticis noslēgts darba līgums Nr.60, ar kuru prasītāja, sākot ar 2006.gada 1.novembri, pieņemta darbā par /amats/.

Savukārt 2020.gada 17.decembrī puses, pamatojoties uz Darba likuma 114.pantu, parakstījušas vienošanos par darba tiesisko attiecību izbeigšanu ar 2021.gada 18.janvāri (pēdējā darba diena).

[4.2] Tā kā 2021.gada 30.aprīlī atbildētāja pārskaitījusi prasītājai 9468,07 EUR, konkrēti nenorādot kādas summas veido darba samaksu, atvaļinājuma naudu un kompensāciju, prasītāja uzskata, ka atbildētāja izmaksājusi prasītājai pienākošos naudas summu, neņemot vērā to, ka prasītājas darba algas apmērs laikā no 2021.gada jūlija līdz decembrim bijis 1470 EUR pirms nodokļu nomaksas, bet Darba likums neparedz izmantot kādu citu

periodu neizmantotā atvaļinājuma kompensācijas aprēķināšanai.

[5] 2022.gada 8.martā un 8.jūnijā tiesā tika saņemti Sabiedrības ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ rakstveida paskaidrojumi par celto prasību, kuros norādīts, ka atbildētāja prasību par neizmantotā atvaļinājuma kompensācijas piedziņu neatzīst tālāk minēto apsvērumu dēļ.

[5.1] Saskaņā ar 2021.gada 29.janvārī noslēgto vienošanos par pušu darba tiesisko attiecību izbeigšanu prasītāja laikā no 2021.gada 1.februāra līdz 30.aprīlim izmantojusi ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu.

Savukārt atbildētāja 2021.gada 30.aprīlī izmaksājusi prasītājai vienošanās 5.punktā paredzēto naudas summu 9468,07 EUR, kuru veido neizmantotā ikgadējā atvaļinājuma nauda 7191,83 EUR (kas atbilst 10 426,42 EUR pirms nodokļu nomaksas) un kompensācija 2276,24 EUR pēc nodokļu nomaksas, tādējādi atbildētāja pārmaksājusi 3033,24 EUR pirms nodokļu nomaksas jeb 2120,39 EUR pēc nodokļu nomaksas.

[5.2] Prasītājas norādītais kompensācijas aprēķins neatbilst judikatūrā nostiprinātajām atziņām, jo aprēķinam ir izmantojama tā darbiniekam noteiktā darba alga, kas bijusi laikā, kad kārtējais atvaļinājums viņam bija jāpiešķir.

[6] Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2022.gada 23.marta lēmumu civillieta /pers. A/ prasībā pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ par atlaišanas pabalsta un Sabiedrības ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ pretprasībā pret /pers. A/ par darba līguma grozījumu atzīšanu par spēkā neesošiem un civillieta /pers. A/ prasībā pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ par neizmantotā atvaļinājuma kompensācijas piedziņu tika apvienotas vienā tiesvedībā, piešķirot apvienotajai lietai Nr.C29347821.

[7] Tiesas sēdē prasītājas /pers. A/ pilnvarotais pārstāvis zvērināts advokāts Ainārs Leičenko prasības uzturēja uz prasības pieteikumos norādītajiem pamatiem un motīviem, bet atbildētājas pretprasību neatzina uz rakstveida paskaidrojumā norādītajiem motīviem, papildus norādot šādus apsvērumus.

[7.1] Prasītāja neapstrīd to, ka pušu 2021.gada 29.janvārī noslēgtā vienošanās ir spēkā, taču tā nenoregulēja atlaišanas pabalsta izmaksas jautājumu.

[7.2] Prasītājas pārstāvim neesot zināms, kas veicis labojumus pušu 2021.gada 29.janvārī noslēgtajā vienošanās.

[8] Atbildētājas Sabiedrības ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ pilnvarotā pārstāve /pers. B/ tiesas sēdē prasības neatzina uz rakstveida paskaidrojumos minētajiem motīviem, bet pretprasību uzturēja uz pretprasības pieteikumā norādītā pamata un motīviem, papildus norādot šādus apsvērumus.

[8.1] Normatīvie akti neparedz darba devēja pienākumu parakstīt darba algas lapiņas, tāpat Darba likums neparedz atsevišķi izdalīt neizmantotā atvaļinājuma kompensāciju, jo tā ir darba samaksa.

[8.2] Atbildētājai neesot zināms, kas veica labojumus pušu 2021.gada 29.janvārī noslēgtajā vienošanās, taču atbildētāja, spriežot pēc rokraksta, pieļauj, ka labojumus veica prasītājas dzīvesbiedrs /pers. D/.

[8.3] 2010.gada 9.marta darba līguma grozījumos noteiktais atlaišanas pabalsts neatbilst Darba likuma 112.pantam, tā apmērs pārsniedz sabiedrības apgrozījumu un peļņas apmēru, turklāt šāds atlaišanas pabalsts netika noteikts nevienam citam sabiedrības darbiniekam.

[8.4] Pretprasības celšanas noilgums neesot iestājies, jo atbildētāja uzzināja par 2010.gada darba līguma grozījumiem, tikai saņemot prasības pieteikumu.

Motīvu daļa

[9] Tiesa, uzklausījusi pušu pārstāvju tiesas sēdēs sniegtos paskaidrojumus, kā arī pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasības un pretprasība nav pamatotas un ir noraidāmas.

[9.1] Izvērtējusi prasības pieteikumus, atbildētājas rakstveida paskaidrojumus, pretprasības pieteikumu, prasītājas rakstveida paskaidrojumu un pušu pārstāvju tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, tiesa secina, ka lietā nav strīda par to, ka 2006.gada 1.novembrī pušu starpā tika nodibinātas darba tiesiskās attiecības un prasītāja ar minēto datumu uzsākusi /amats/ pienākumu pildīšanu atbildētājas uzņēmumā.

Lietā nav strīda par to, ka 2020.gada 17.decembrī Darba likuma 114.panta kārtībā parakstīja vienošanos par darba tiesisko attiecību izbeigšanu ar 2021.gada 18.janvāri. Savukārt 2021.gada 29.janvārī puses Darba likuma 114.panta kārtībā parakstīja citu vienošanos par darba tiesisko attiecību izbeigšanu, ar kuru faktiski tika grozīta 2020.gada 17.decembrī parakstītā vienošanās, un pušu darba tiesiskās attiecības turpinājās līdz 2021.gada 30.aprīlim.

Ņemot vērā to, ka pušu darba tiesiskās attiecības tika izbeigtas, pamatojoties uz 2021.gada 29.janvārī noslēgto vienošanos, tiesa uzskata, ka, izšķirot pušu strīdu par atbildētājas pienākumu izmaksāt prasītājai atlaišanas pabalstu un kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu, ir piemērojami 2021.gada 29.janvāra vienošanās noteikumi.

[9.2] Atbilstoši 2021.gada 29.janvāra vienošanās 5.punktam prasītājai tika piešķirts pienākums izmaksāt prasītājai papildu kompensāciju 3300 EUR par nostrādātajiem gadiem, kas faktiski atbilst atlaišanas pabalsta institūta jēgai un būtībai, proti, finansiāla rakstura kompensācijai darbiniekam par darba devēja uzņēmumā nostrādātajiem gadiem darba līguma uzteikuma gadījumā.

Ņemot vērā to, ka konkrētajā gadījumā atbildētājas pienākumu izmaksāt prasītājai atlaišanas pabalstu noteic nevis Darba likuma 112.pants, bet gan pušu Darba likuma 114.panta kārtībā noslēgtā vienošanās par darba tiesisko attiecību izbeigšanu, kas ir patstāvīgs, abām līgumslēdzējpusēm saistošs divpusējs darījums ar tiesisko seku nodibinošu spēku un kurā ir noregulēti ar pušu darba tiesisko attiecību izbeigšanu saistītie jautājumi, tostarp atbildētājas pienākums izmaksāt prasītājai konkrētas naudas summas, tiesa uzskata, ka 2010.gada 9.marta darba līguma grozījumi, ar kuriem prasītāja pamato prasību daļā par atlaišanas pabalsta piedziņu, nav piemērojami, kā dēļ atlaišanas pabalsta piedziņai tādā apmērā, kas pārsniedz 2021.gada 29.janvāra vienošanās 5.punktā noteikto apmēru, nav tiesiska pamata.

[9.3] Saskaņā ar Darba likuma 149.panta piekto daļu ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma atlīdzināšana naudā nav pieļaujama, izņemot gadījumus, kad darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas un darbinieks ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu nav izmantojis. Darba devējam ir pienākums izmaksāt atlīdzību par visu periodu, par kuru darbinieks nav izmantojis ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu.

Savukārt atbilstoši minētā likuma 73.pantam kompensācijas apmērs nosakāms vidējās izpeļņas apmērā.

Judikatūrā (sk. Senāta 2019.gada 6.februāra sprieduma lietā Nr.C30411017 (SKC-340/2019), ECLI:LV:AT:2019:0206.C30411017.15.S, 11.punktu) ir nostiprināta atziņa, ka, aprēķinot kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu, ir izmantojama tā darbiniekam noteiktā darba alga, kas bija laikā, kad kārtējais atvaļinājums viņam bija jāpiešķir.

Minētā atziņa ir nostiprinājusies arī apgabaltiesu praksē (sk. Rīgas apgabaltiesas 2020.gada 9.septembra spriedumu lietā Nr.C33368019 (CA-1438/20), ECLI:LV:RAT:2020:0909.C33368019.6.S, kas stājās likumīgā spēkā, jo Senāts atteica ierosināt kasācijas tiesvedību; Latgales apgabaltiesas 2020.gada 3.jūlija spriedumu lietā Nr.C12191019 (CA-0195/20), ECLI:LV:LAAT:2020:0703.C12191019.9.S, kas stājās likumīgā spēkā, Rīgas apgabaltiesas 2021.gada 15.decembra spriedumu lietā Nr.C29311220 (CA-1260/21), ECLI:LV:RAT:2021:1215.C29311220.13.S, kas stājās likumīgā spēkā, jo Senāts atteica ierosināt kasācijas tiesvedību, un 2022.gada 12.oktobra spriedumu lietā Nr.C29315021 (CA-1130/22), ECLI:LV:RAT:2022:1012.C29315021.10.S, kas stājās likumīgā spēkā), izskatot darba strīdus par neizmantotā atvaļinājuma atlīdzības piedziņu.

Izvērtējusi pušu 2021.gada 29.janvāra vienošanos, kā arī pušu pārstāvju tiesas sēdē sniegtos paskaidrojumus, tiesa secina, ka puses, izbeidzot darba tiesiskās attiecības, pielīga atbildētājai pienākumu izmaksāt prasītājai cita starpā atlikušo neizmantotā ikgadējā atvaļinājuma naudu 8072,27 EUR, taču minētā summa ir nosvītrota, pierakstot, ka atlikusī neizmantotā ikgadējā atvaļinājuma nauda veidos „11 gados neizmantoto atvaļinājuma dienu kopsummu (pēc vienošanās)".

Lai gan lietas izskatīšanas gaitā tiesai neizdevās noskaidrot, kura persona veica iepriekš minēto labojumu, kas nav apliecināts ar personisko parakstu un nesatur tā atšifrējumu (vārda iniciāli un uzvārdu vai vārdu un uzvārdu), tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā tam nav izšķirošas nozīmes, jo no 2022.gada 8.jūnijā tiesā saņemtajā atbildētājas rakstveida paskaidrojumā norādītā aprēķina izriet, ka atbildētāja aprēķināja prasītājai kompensāciju par neizmantoto atvaļinājumu par 16 gadiem, tas ir, kopš darba tiesisko attiecību nodibināšanas, ņemot vērā attiecīgajā gadā pielīgto darba samaksu un neizmantotā atvaļinājuma dienu skaitu, turklāt aprēķinā pilnā apmērā iekļaujot arī 2020. un 2021.gadu, kad darba devēja apmaksātais atvaļinājums tika izmantots (sk. izdrukas no prasītājas personīgā konta).

Savukārt prasītāja savā aprēķinā izmantojusi tikai par laiku no 2021.gada 1.jūlija līdz 31.decembrim aprēķināto vidējo izpeļņu, ņemot par pamatu prasītājai 2021.gadā noteikto darba samaksu, nepamatoti to attiecinot arī uz iepriekšējiem laikposmiem, kā arī neņemot vērā to, ka 2021.gadā vien prasītāja atradās apmaksātajā atvaļinājumā trīs mēnešus, minētajā periodā saņemot 4519,90 EUR pirms nodokļu nomaksas. Tāpat prasītāja nav ņēmusi vērā 2020.gada februārī izmantoto atvaļinājumu un minētajā periodā saņemto samaksu 1368,20 EUR pirms nodokļu nomaksas.

Tādējādi, pārbaudot, vai atbildētāja ir izpildījusi 2021.gada 29.janvāra vienošanās pielīgto pienākumu izmaksāt prasītājai neizmantotā atvaļinājuma kompensāciju, tiesa ņem vērā atbildētājas iesniegto aprēķinu.

[9.4] Lietā nav strīda par to, ka 2021.gada 30.aprīlī atbildētāja izmaksāja prasītājai 9468,07 EUR.

Tiesa pretēji prasītājas pārstāvja paustajam viedoklim uzskata, ka atbildētājas veiktais pārskaitījums ir vērtējamas pēc būtības, ņemot vērā lietā esošos dokumentus to kopumā un savstarpējā saistībā, nevis formāli un tikai pēc norādītā pārskaitījuma veikšanas mērķa.

Tāpat tiesa kā nepamatotus noraida prasītājas pārstāvja celtos iebildumus pret atbildētājas iesniegtajām prasītājas algas lapiņām, jo Darba likuma 71.pants neizvirza kādas prasības attiecībā uz darba samaksas aprēķina formu, turklāt prasītāja nav apstrīdējusi konkrētajās algas lapiņās norādīto ziņu par izmaksāto darba samaksu, ieturētajiem nodokļiem un veiktajām valsts sociālās apdrošināšanas obligātajām iemaksām, kā arī nostrādātajām stundām patiesumu vai pareizību.

Tādējādi tiesa, izvērtējusi atbildētājas iesniegtās prasītājas personīga konta izdrukas un algas lapiņas, secina, ka 2021.gada 30.aprīlī veiktā pārskaitījuma kopsummu 9468,07 EUR, kas pirms nodokļu nomaksas atbilst 13 726,42 EUR, faktiski veido atvaļinājuma nauda 863,40 EUR, neizmantotā atvaļinājuma kompensācija 9563,02 EUR un atlaišanas pabalsts 3300 EUR.

No minētā izriet, ka atbildētāja, 2021.gada 30.aprīlī veicot prasītājai pārskaitījumu par kopējo summu 9468,07 EUR, izpildīja pušu 2021.gada 29.janvārī noslēgtajā vienošanās 5.punktā pielīgto pienākumu izmaksāt prasītājai neizmantotā atvaļinājuma kompensāciju 8072,27 EUR un atlaišanas pabalstu 3300 EUR, ieturot likumā noteiktos nodokļus, kas savukārt ir pamats abu prasību noraidīšanai.

[9.5] Atbilstoši Darba likuma 31.panta pirmajai daļai visi prasījumi, kas izriet no darba tiesiskajām attiecībām, noilgst divu gadu laikā, ja likumā nav noteikts īsāks noilguma termiņš.

Ņemot vērā to, ka Darba likuma 31.pants tikai noteic speciālos noilguma termiņus, bet nesatur noteikumus, kas papildina vai ierobežo vispārējās tiesību normas saistībā ar noilguma termiņa noteikšanu, tiesa, piemērojot Civillikuma 1896.panta noteikumus par noilguma tecējuma sākumu, nevar piekrist prasītājas pārstāvja viedoklim, ka 2021.gada 9.jūlijā pretprasības celšanai jau bija iestājies noilgums, jo 2010.gada 9.marta darba līguma grozījumos pielīgtais atbildētājas pienākums izmaksāt prasītājai atlaišanas pabalstu rodas tikai ar pušu darba tiesisko attiecību izbeigšanas brīdi (konkrētajā gadījumā 2021.gada 30.aprīlis).

[9.6] Izvērtējusi pretprasības pieteikumā norādīto pretprasības pamatu, tiesa secina, ka atbildētāja apstrīd 2010.gada 9.marta darba līguma grozījumus, jo prokūrists, kas vienlaikus ir prasītājas laulātais, nebija pilnvarots slēgt šādu darījumu.

Tiesa atzīst atbildētājas viedokli par prokūrista pilnvaru apjomu par nepareizu, nepamatotu, kā arī neatbilstošu Komerclikuma normām.

Proti, Komerclikuma 34.panta pirmā un otrā daļā noteic, ka prokūra ir komercpilnvara, kas piešķir prokūristam tiesības komersanta vārdā slēgt darījumus un veikt citas ar jebkuru komercdarbību saistītas tiesiskās darbības, ieskaitot visas procesuālās darbības tiesvedības gaitā (prasības celšana, izlīgums, tiesas nolēmumu pārsūdzēšana u.tml.). Nekustamu īpašumu atsavināt, ieķīlāt vai apgrūtināt ar lietu tiesībām prokūrists var tikai tad, ja viņam šādas tiesības ir īpaši piešķirtas.

Turklāt atbilstoši minētā likuma 36.panta pirmo daļu prokūras apjoma ierobežojumi nav spēkā attiecībā uz trešajām personām.

Tādējādi secināms, ka prokūra ir īpaša veida pilnvara komerctiesībās, kas prokūristam piešķir ļoti plašu pilnvaru loku rīcībai komersanta vārdā. Tas pilnībā attiecas arī uz prokūrista rīcību darba tiesisko attiecību ietvaros, pārstāvot komersantu kā darba devēju.

Turklāt, kā to pareizi norādīja prasītājas pārstāvis, atbildētāja nav norādījusi uz apstākļiem, kā arī nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecina prokūrista /pers. D/ pilnvaru aprobežojumu, tostarp ierobežojumus vai aizliegumu grozīt ar darbiniekiem noslēgtos darba līgumus.

Savukārt tiesas sēdē izteiktie jauni, pretprasības pieteikumā neminētie apstākļi paši par sevi neveido pretprasības pamatu, jo pretprasības pamatu tāpat kā prasības pamatu atļauts grozīt un papildināt līdz lietas izskatīšanas pēc būtības uzsākšanai.

Ievērojot Civilprocesa likuma 192.panta noteikumus, saskaņā ar kuriem tiesa taisa spriedumu par prasībā noteikto prasības priekšmetu un uz prasībā norādītā pamata, nepārsniedzot prasījuma robežas, tiesa, ņemot vērā vienīgi tos apstākļus, kurus atbildētāja norādījusi pretprasības pieteikumā kā pretprasības pamatu, uzskata, ka pretprasība nav pamatota un ir noraidāma.

[10] Atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta otrajai daļai un Ministru kabineta 2022.gada 11.janvāra noteikumu Nr.20 „Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība" 5., 14. un 15.punktam, noraidot pretprasību, no atbildētājas valsts labā ir piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par tiesas dokumentu atvasinājumu izgatavošanu un piegādāšanu par kopējo summu 9,12 EUR.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 42.panta otro daļu, 97., 193. un 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/, personas kods /personas kods/, prasības pret Sabiedrību ar ierobežotu atbildību /nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par atlaišanas pabalsta un neizmantotā atvaļinājuma kompensācijas piedziņu.

Noraidīt Sabiedrības ar ierobežotu atbildību /nosaukums/ pretprasību pret /pers. A/ par darba līguma grozījumu atzīšanu par spēkā neesošiem.

Piedzīt no Sabiedrības ar ierobežotu atbildību /nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, valsts ienākumos (Valsts kase, konta Nr.LV51TREL2190458019000, maksājuma mērķis — civillieta Nr.C29347821) ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 9,12 EUR (deviņi *euro* un 12

centi).

Pēc valsts ienākumos piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksas samaksu apliecinošais dokuments nekavējoties jāiesniedz Rīgas pilsētas tiesā.

Noteikt Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību /nosaukums/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas, 2023.gada 29.marta, Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas tiesā.

Tiesnese L.Mikulāne

ŠIS DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU